

BIULETYN

nr 2

rok szkolny 2016/17

**SPECJALISTYCZNA PORADNIA
PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNA
DLA DZIECI Z NIEPOWODZENIAMI
EDUKACYJNYMI
w Krakowie
ul. Św. Gertrudy 2**

www.poradnia-psychologiczna.com

Drodzy Czytelnicy,

Biuletyn naszej Poradni adresowany jest do rodziców dzieci w wieku szkolnym, a także do pedagogów, nauczycieli, wychowawców oraz dyrektorów placówek oświatowych miasta Krakowa.

W niniejszym wydaniu pragniemy przypomnieć o zasadach działania Poradni, aktualnie pracującej kadrze, kryteriach przyjmowania dzieci i rodziców oraz o proponowanych przez nas formach pomocy indywidualnej i grupowej dla dzieci w różnym wieku szkolnym, ich rodziców i nauczycieli. Ponadto poruszamy zagadnienia dotyczące Wspomagania, Oceniania Kształtującego i Szkoły Uczącej Się. Podsumowujemy także Dzień Otwarty Poradni, który odbył się w ramach Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji.

Życzymy miłej lektury!

o NAS

Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi w Krakowie istnieje od dnia 1 września 2012. Została przekształcona z Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej dla Dzieci Dyslektycznych, działającej od 1993 roku. Jest ona publiczną placówką oświatowo - wychowawczą, która oferuje pomoc diagnostyczną i postdiagnostyczną dla uczniów krakowskich szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych. Posiada także doświadczenie w kompleksowym wspomaganiu szkół, oferuje pomoc dla pedagogów, nauczycieli i kadry kierowniczej.

Proponujemy dzieciom specjalistyczną diagnozę psychologiczno - pedagogiczną przyczyn ich trudności w nauce oraz indywidualne i grupowe zajęcia terapeutyczne. Specjaliści udzielają pomocy psychologicznej, pedagogicznej i logopedycznej dzieciom z niepowodzeniami edukacyjnym, których przyczyną są: **specyficzne trudności w uczeniu się** (dysleksja rozwojowa), **inteligencja niższa niż przeciętna, zaburzenia komunikacji językowej** (niedokształcenie mowy o typie afazji, jąkanie) oraz **trudności adaptacyjne związane z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego**, w tym związanymi z wcześniejszym kształceniem za granicą.

Priorytetem pracy Poradni jest udzielanie całościowej systemowej pomocy dziecku oraz rodzinie, poprzez diagnozę aktualnymi metodami badawczymi, specjalistyczną terapię prowadzoną od początku edukacji do jej zakończenia. Profesjonalna kadra pedagogiczna dysponuje najnowszym warształem diagnostyczno - terapeutycznym oraz może służyć pomocą przez cały okres edukacji dziecka.

Nasza Poradnia mieści się przy ul. Św. Gertrudy 2. Zlokalizowana jest na obszarze Dzielnicy I Kraków - Stare Miasto,

w samym centrum miasta, przy głównym trakcie komunikacyjnym. Lokalizacja placówki i łatwość w dojeździe do niej umożliwia szybsze dotarcie dzieci i rodziców na badania i zajęcia z każdego punktu w Krakowie.

KRYTERIA PRZYJMOWANIA DZIECI I RODZICÓW

W naszej Poradni dzieci przyjmowane są na prośbę rodziców.

Rejestracja odbywa się telefonicznie lub osobiście w sekretariacie Poradni, od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 19.00.

Kryteria przyjmowania dzieci:

- dzieci przejawiające trudności w nauce o dużym nasileniu;
- dzieci z zaburzoną komunikacją językową;
- dzieci przybywające z zagranicy i z mniejszości narodowych;

Etapy diagnozy:

- zespół diagnostyczno-konsultacyjny: podczas indywidualnego spotkania z Rodzicami prowadzonego przez psychologa lub pedagoga dokonuje kwalifikacji na badania diagnostyczne lub do pracy terapeutycznej;
- odpowiednia diagnoza pedagogiczna, psychologiczna, logopedyczna.

Rodzic zgłaszający się na konsultację powinien przynieść:

- ✓ opinię ze szkoły – od wychowawcy dziecka lub nauczycieli uczących;
- ✓ świadectwa szkolne;
- ✓ PESEL dziecka;
- ✓ dokumentację wcześniejszych badań psychologicznych, pedagogicznych i logopedycznych;
- ✓ dokumentację badań medycznych, jeżeli dziecko pozostaje w specjalistycznej opiece lekarskiej;
- ✓ zeszyty przedmiotowe i prace pisemne dziecka.

NASZA KADRA w roku szkolnym 2016/17

- **mgr Małgorzata Niewodowska:** pedagog specjalny, surdopedagog, dyrektor Poradni
- **mgr Małgorzata Mosur:** psycholog, wicedyrektor Poradni
- **mgr Jolanta Bień:** pedagog specjalny, socjoterapeuta
- **mgr Maria Borczyk:** psycholog
- **mgr Magdalena Biłan-Brozenbach:** psycholog
- **mgr Anna Duda:** psycholog
- **mgr Agnieszka Gadecka-Tomasik:** psycholog
- **mgr Katarzyna Gorzko:** pedagog
- **mgr Maria Kitrasiewicz:** pedagog
- **mgr Barbara Kyrz:** pedagog
- **mgr Beata Leguerinel:** pedagog
- **mgr Marta Masłowska:** psycholog, pedagog
- **mgr Magdalena Natanek:** pedagog
- **mgr Anna Paluch:** psycholog, logopeda
- **mgr Anna Pasek:** psycholog, logopeda
- **mgr Jolanta Radoń:** pedagog
- **mgr Szymon Rozmus:** pedagog
- **mgr Bożena Ruta:** logopeda
- **mgr Dorota Sarna:** psycholog
- **mgr Beata Sroka:** psycholog
- **mgr Grażyna Witko:** psycholog
- **mgr Gabriela Zwardoń-Piwowar:** psycholog, logopeda

SPECJALISTYCZNA PORADNIA PSYCHOLOGICZNO - PEDAGOGICZNA
DLA DZIECI Z NIEPOWODZENIAMI EDUKACYJNYMI W KRAKOWIE

UL. ŚW. GERTRUDY 2

Tel. 12 422 43 83; 660 637 312;

pppddd@op.pl; www.poradnia-psychologiczna.com

WSPOMAGANIE ROZWOJU SZKÓŁ W GMINIE MIEJSKIEJ KRAKÓW

więcej informacji o programie na:

[http://www.poradnia-psychologiczna.com/
index.php/wspomaganieiwspieranie](http://www.poradnia-psychologiczna.com/index.php/wspomaganieiwspieranie)

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

WSPOMAGANIE ROZWOJU SZKÓŁ – SŁÓW KILKA

Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna Dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi w 2016 r. realizuje zadania związane ze wspomaganie rozwoju szkół zgodnie z nową formułą. W ramach Wspomagania Rozwoju Szkół w Gminie Miejskiej Kraków odbyły się wywiady z Dyrektorami, warsztaty diagnostyczne, spotkania ORS-ów z SPPPDDZNE z Radami Pedagogicznymi szkół objętych wspomaganie.

Szkoły opracowały Plany Rozwoju Szkół oraz harmonogramy działań na ten rok szkolny. We wrześniu wytypowani zostali Animatorzy Rozwoju Szkół. Określone zostały obszary rozwojowe i oferty doskonalenia w ramach wspomaganie. Aktualnie w

placówkach odbywają się szkolenia prowadzone przez ekspertów w danym obszarze, jaki wybrała szkoła, zgodnie z przygotowanymi ofertami doskonalenia. Od maja 2016 r. Poradnia współpracuje na mocy porozumień z 13 krakowskimi placówkami, które zostały objęte procesowym, kompleksowym wsparciem. Są nimi :

- Szkoła Podstawowa Nr 36**
- Szkoła Podstawowa Nr 31**
- Szkoła Podstawowa Nr 111**
- Szkoła Podstawowa Nr 101**
- Szkoła Podstawowa Nr 27**
- Szkoła Podstawowa Nr 47**
- Szkoła Podstawowa Nr 41**
- Szkoła Podstawowa Nr 158**
- Samorządowe Przedszkole Nr 34**
- Gimnazjum Nr 14**
- Gimnazjum Nr 25**
- Gimnazjum Nr 9**
- Liceum Ogólnokształcące Nr XIV**

W ramach Wspomagania Rozwoju Szkół w Gminie Miejskiej Kraków każde przedszkole, szkoła i placówka, które podjęły współpracę z Poradnią otrzymały:

- sfinansowanie nie mniej niż 15 godzin szkoleń dla Rady Pedagogicznej w temacie wynikającym z diagnozy potrzeb rozwojowych oraz w formach uzgodnionych z dyrektorem i nauczycielami,
- bezpłatne wsparcie doradcy metodycznego zgodnie z jego kompetencjami w rozwiązywaniu bieżących problemów dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych,
- bezpłatne wsparcie psychologów, pedagogów i terapeutów w rozwiązywaniu bieżących problemów zgodnie ze specyfiką poradni.

Łączna ilość nauczycieli objęta kompleksowym wsparciem w tych placówkach to 480 osób.

W procesie wspomagania rozwoju ważną rolę odgrywają sieci współpracy i samokształcenia. „Współpraca w ra-

mach sieci staje się coraz bardziej powszechną metodą pracy. Sieciowanie to nawiązywanie i podtrzymywanie relacji w celu wzajemnego wspierania się oraz pozyskiwania informacji. Jest to proces wymiany doświadczeń i zasobów, opierający się na zasadzie partnerstwa.”

W Specjalistycznej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej Dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi powstały **sieci współpracy i samokształcenia o charakterze przedmiotowym i problemowym**. Od maja 2016 roku przy SPPDDZNE rozpoczęło swoją działalność **5 sieci współpracy i samokształcenia o charakterze problemowym i 2 o charakterze przedmiotowym**.

Dla nauczycieli, specjalistów i wychowawców – sieci problemowe pod nazwą:

- Dla nauczycieli uczących dzieci cudzoziemskie oraz powracające z zagranicy; Dla nauczycieli uczących języka polskiego jako obcego;
- Praca z uczniem w szkole podstawowej z trudnościami w opanowaniu kompetencji kluczowych (specyficzne trudności w uczeniu się, uczeń z inteligencją niższą niż przeciętna);
- Zaburzenia komunikacji językowej – afazja, mutyzm i jękanie;
- Warsztat pracy wychowawcy w klasach I –III szkoły podstawowej;
- Tutoring i coaching w pracy wychowawczej nauczyciela;

Sieci przedmiotowe przy Poradni:

- Dyrektorska
- Matematyczna

Praca w sieci animowana jest przez **koordynatora** - osobę o najwyższych

kwalifikacjach, który doprecyzował z uczestnikami sieci dokładny zakres tematyczny i sposób organizacji pracy. Doskonale w zakresie danego problemu/zagadnienia realizowane jest poprzez współpracę w tzw. realu oraz na platformie e-learningowej. W ramach działań sieci zostały przeprowadzone zajęcia z ekspertami w celu samokształcenia i wymiany doświadczeń. Dodatkowo przez koordynatorów sieci zostały przeprowadzone szkolenia dla nauczycieli z poza sieci. Szkolenia cieszyły się dużym zainteresowaniem i dotyczyły:

- *interpretacji opinii psychologiczno-pedagogicznych i ich wykorzystania w praktyce szkolnej nauczyciela;*
- *metod pracy w klasach I - III wykorzystywanych w praktyce;*
- *pracy z uczniem cudzoziemskim w klasie*
- *ograniczeń i możliwości dziecka z zaburzeniami komunikacji językowej – z uwzględnieniem współpracy nauczycieli i terapeutów;*
- *tworzenia/wykorzystania aplikacji, quizów on-line w pracy nauczyciela matematyki (learningapps, kahoot, quizziz);*
- *kształtowania kultury szkoły sprzyjającej rozwojowi ucznia.*

WYKAZ SIECI WSPÓŁPRACY I SAMOKSZTAŁCENIA O CHARAKTERZE PROBLEMOWYM

- **Dla nauczycieli uczących dzieci cudzoziemskie oraz powracające z zagranicy; Dla nauczycieli uczących języka polskiego jako obcego;**

Koordynator: dr Dominika Bucko

Cel ogólny: Wypracowanie praktycznych rozwiązań, które ułatwią uczenie dzieci cudzoziemskich i powracających z zagranicy i wspomogą ich adaptację w klasie.

Cele szczegółowe:

- dobre praktyki - wymiana doświadczeń, sprawdzonych metod pracy w klasie, materiałów dydaktycznych;
- poznanie metod nauczania języka polskiego jako obcego i drugiego języka i młodzieży;
- zapoznanie się i próba zrozumienia psychologicznych i emocjonalnych aspektów funkcjonowania dziecka cudzoziemskiego w klasie;
- poznanie specyfiki systemu edukacji i zasad panujących w szkołach w krajach, z których pochodzą lub wracają dzieci;

- **Praca z uczniem w szkole podstawowej z trudnościami w opanowaniu kompetencji kluczowych (specyficzne trudności w uczeniu się, uczeń z inteligencją niższą niż przeciętna);**

Koordynator: Magdalena Jusiak

Cel ogólny: umiejętność dostosowania wymagań i metod pracy z uczniami mającymi trudności w opanowaniu umiejętności kluczowych w czasie zajęć lekcyjnych.

Cele szczegółowe:

- rozpoznanie potrzeb uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych (SPE);
- wskazanie warunków i metody pracy adekwatnych do potrzeb uczniów ze SPE;
- wykorzystywanie zdobytej wiedzy i umiejętności dla tworzenia dobrych praktyk w środowisku swojej szkoły;

- **Zaburzenia komunikacji językowej: afazja, mutyzm i jąkanie:**

Koordynator: Izabela Jackowska

Cel ogólny: Podnoszenie kompetencji zawodowych związanych z pracą z dziećmi mającymi zaburzenia komunikacji językowej.

Cele szczegółowe:

- wzbogacenie swojej wiedzy z zakresu specyfiki pracy z uczniem z afazją, mutyzmem, jąkaniem;
- budowanie relacji z rodzicami uczniów mających problemy w komunikacji;

- **Warsztat pracy wychowawcy w klasach I –III szkoły podstawowej**

Koordynator: Wiesława Kubieniec

Cel ogólny:

Wspieranie motywacji uczestników sieci i zaspokajanie potrzeb związanych z działalnością w sieci zgodnie z ich oczekiwaniami.

Rozwijanie i podnoszenie kompetencji uczestników sieci przez dzielenie się doświadczeniem, spotkania szkoleniowe oraz pozyskiwanie metodycznego i merytorycznego wsparcia ekspertów.

Cele szczegółowe:

- znajomość idei sieci problemowej i sposobu organizacji jej działań;
- zawiązanie grupy skupionej wokół wspólnego tematu;
- określenie na podstawie diagnozy potrzeb i problemów istotnych do omówienia w procesie doskonalenia;
- poznanie harmonogramu pracy i działań na platformie;
- stosowanie metod skutecznej i efektywnej pracy wychowawczej w swojej klasie;
- znajomość i stosowanie metody efektywnej i skutecznej pracy z dziećmi w młodszym wieku szkolnym;
- wypracowanie strategii działań, opracowanie narzędzi, wskazówki i materiałów pomocniczych w rozwiązywaniu zadań na omawianym poziomie;

- **Tutoring i coaching w pracy wychowawczej nauczyciela;**

Koordynator: Urszula Grygier

Cel ogólny: Doskonalenie i rozwijanie umiejętności prowadzenia rozmów z rodzicami wykorzystując zasady i narzędzia stosowane w coachingu.

Cele szczegółowe:

- planowanie konkretnych działań do wprowadzenia w działalności wychowawczej w pracy z uczniem sprawiającym trudności;
- analiza narzędzi stosowanych w tutoring i coachingu pod względem ich przydatności na poszczególnych etapach edukacji w pracy wychowawczej;
- określenie możliwości wykorzystania coachingu w celu poznania potrzeb i możliwości uczniów oraz ich środowiska i podjęcie próby realizacji zaplanowanych działań;
- planowanie i podejmowanie konkretnych działań wykorzystujących tutoring i coaching w celu zwiększenia motywacji uczniów w procesie uczenia się.

Ponadto przy Poradni zostały zorganizowane sieci:

Sieć dla Opiekunów Rozwoju Szkoły
Sieć- Animatorów Rozwoju Szkoły

Uczestnicy zapisani do naszych sieci to nauczyciele i dyrektorzy z krakowskich szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Łączna liczba osób aktywnie działających w sieciach współpracy i samokształcenia to aż 167 osób. Ponadto w szkoleniach otwartych dla nauczycieli i dyrektorów spoza sieci wzięło udział dodatkowo 150 osób.

Szczegółowych informacji w zakresie wspomagania przy SPPPDDZNE udzielają:

Ewa Dybowicz – koordynator merytoryczny ds. wspomagania rozwoju szkół przy SPPPDDZNE

Renata Flis - doradca metodyczny Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Krakowa, SPWPPP w Krakowie oraz koordynator merytoryczny do spraw współpracy poradni specjalistycznych
Joanna Markielowska – koordynator administracyjny ds. wspomagania rozwoju szkół przy SPPPDDZNE

14 XII 2016 zapraszamy na konferencję, podczas której nastąpi podsumowanie dotychczasowych działań pracy sieci oraz prezentacja dobrych praktyk przez szkoły objęte wspomaganiami.

Opracowała Joanna Markielowska – koordynator administracyjny ds. wspomagania rozwoju szkół przy SPPPDDZNE

ZAPROSZENIE NA KONFERENCJĘ

WSPOMAGANIE ROZWOJU SZKÓŁ

Specjalistyczna Poradnia Wczesnej Pomocy
Psychologiczno-Pedagogicznej
Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna Dla Dzieci
z Niepowodzeniami Edukacyjnymi
Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna
Krakowski Ośrodek Terapii

mają zaszczyt zaprosić

Szanownych Państwa Dyrektorów, Nauczycieli i Specjalistów
z krakowskich przedszkoli, szkół podstawowych, gimnazjalnych,
ponadgimnazjalnych i placówek oświatowych
na konferencję naukowo szkoleniową

**„Quo vadis szkoło?
Procesowe wspomaganie szkół
przez Poradnie Specjalistyczne w Krakowie”.**

Konferencja odbędzie się **14 grudnia 2016 r. od godz. 09.00 do 15.00**
w Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie
ul. Podchorążych 2, Aula im. Wincentego Danka (I piętro)

Celem konferencji jest:

- merytorycznym celem konferencji jest podjęcie dyskusji na temat roli dyrektora i nauczycieli w procesie zmiany,
- wskazanie nowych perspektyw w obszarze wspomagania-program POWER,
- możliwość podzielenia się doświadczeniami, poglądami, refleksjami na temat współpracy Poradni Specjalistycznych w procesie wspomaganie rozwoju szkół,
- prezentacja dobrych praktyk w obszarach objętych wspomaganie,
- promocja procesowego wspomaganie rozwoju szkół.

Partnerzy:

Wszystkich zainteresowanych udziałem
w konferencji uprzejmie prosimy o przesłanie zgłoszenia wyłącznie
w wersji elektronicznej formularza
w terminie do **13 grudnia 2016 r.**
Formularze dostępne są na stronach
Poradni Specjalistycznych.

Dyrektor SPWPPP Ewa Pohorecka
Dyrektor SPPDDZNE Małgorzata Niewodowska
Dyrektor SPPP KOT Barbara Woszczyńska

PROGRAM KONFERENCJI:

„Quo vadis szkoła?”

Procesowe wspomaganie szkół

przez Poradnię Specjalistyczne w Krakowie”

9:00 – 10:00 Rejestracja uczestników

10:00 – 10:15 Rozpoczęcie konferencji; powitanie zaproszonych gości i uczestników.

Moderatorzy: mgr Magdalena Niewrodowska, mgr Ewa Polarecka, mgr Barbara Wonszczyca

10:15 – 10:30 dr Stanisław Korwał, Uniwersytet Pedagogiczny, kierownik Studium Kształcenia Nauczycieli „Nauczyciel wobec zmiany”.

10:30 – 11:25 Marcelina Rajchlewska, Ośrodek Rozwoju Edukacji, kierownik projektu przy ORE: Zwiększenie skuteczności działań pracowniów systemu wspomagania w zakresie kształcenia inżynierów technicznych ośmiół „Jaki wspomaganie szkoły w rozwoju kompetencji Młodszych specjalistów, doświadczenia prowadzone w ramach programu POWER”.

11:25 – 12:00 dr Renata Derczak, Uniwersytet Jagielloński, Instytut Spraw Publicznych, Zakład Zarządzania w Edukacji; Koordynator sieci dla Dyrektorów „Dyrektor jako lider zmiany wspomaganie i współpracy”.

12:00-12:30 Przerwa kawowa

12:30-12:50 PREZENTACJA DOŚWIDCZYCH PRAKTYK realizowanych w szkołach biorących udział we wspomaganiu oraz w sferach współpracy i samokształcenia

Moderator: mgr Renata Pila

12:50-12:15 mgr Ewa Dybowska, koordynator ds. modyfikowanych przy SPFFDDZNE

12:15-12:50 mgr Renata Pila, koordynator ds. modyfikowanych przy SPFFPPPP

12:50-12:58 mgr Izabela Kazanowska, koordynator ds. modyfikowanych przy SPFFPKOTI

12:58-12:50 Podsumowanie konferencji

Specjalistyczna Poradnia Wzrostnej Formy Psychologiczno-Pedagogicznej Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna

Dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi

Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna Krakowski Ośrodek Terapii mający zaopiniować wnioski

Szanownych Państwa Dyrektorów, Nauczycieli i Specjalistów z krakowskich przedszkoli, szkół podstawowych, gimnazjalnych, ponadgimnazjalnych i placówek oświatowych

na konferencję naukowo-artystyczną

„Quo vadis szkoła?”

Procesowe wspomaganie szkół przez Poradnię Specjalistyczne w Krakowie”.

Konferencja odbędzie się 14 grudnia 2016 r. od godz. 9.00 do 15.00 w Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie ul. Podchorążych 2, Aula im. Włodzisława Danka (I piętro)

Celem konferencji jest:

- podjęcie dyskusji na temat roli dyrektora i nauczycieli w procesie zmiany;
- wskazanie nowych paradygmatów w obszarze wspomagania – program POWER,
- możliwość podziałania się doświadczeniami, poglądami, refleksjami na temat współpracy Poradni Specjalistycznych w procesie wspomaganie rozwoju szkół;
- prezentacja dobrych praktyk w obszarach objętych wspomaganie;
- promocja procesowego wspomaganie rozwoju szkół.

Dyrektor SPFFPPPP Ewa Polarecka

Dyrektor SPFFDDZNE Magdalena Niewrodowska

Dyrektor SPFF KOTI Barbara Wonszczyca

Poniżej prezentujemy dwa artykuły napisane przez specjalistów współpracujących ze Specjalistyczną Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną Dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi w Krakowie w ramach wspomaganie rozwoju szkół: p. Ewę Doniec – uczącą w Szkole Podstawowej nr 101 w Krakowie oraz p. Renatę Flis - doradcę metodycznego Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Krakowa, SPWPPP w Krakowie i koordynatora merytorycznego do spraw współpracy poradni specjalistycznych.

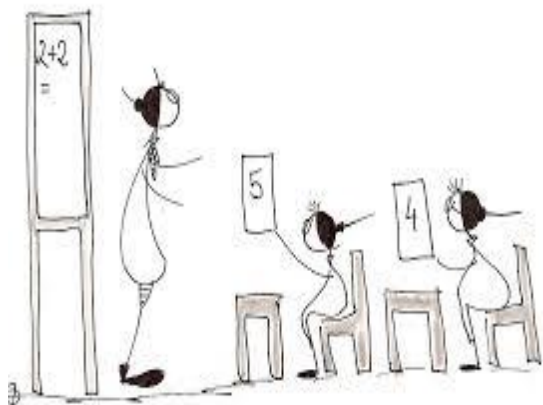
Z OKEJEM JEST OK !

W Szkole Podstawowej nr 101 według założeń Oceniania Kształującego pracujemy trzeci rok. Okej wprowadzany był stopniowo w klasach programowo najniższych. W pierwszym roku koncentrowaliśmy się głównie na celach i kryteriach sukcesu, a w drugim doszła informacja zwrotna, samoocena i ocena koleżeńska. Po każdym etapie przeprowadzana była ewaluacja, z której wynika, że było warto.

Korzyści zauważają wszyscy. Jednak najważniejsze, że ideę okeja docenili uczniowie, bo to właśnie im ma pomóc w uczeniu się. A w jaki sposób? Są świadomi celu, do którego zmierzają oraz wiedzą, na co będą zwracać uwagę ucząc się. Większość uczniów dostrzega, że znajomość celów oraz konkretnych i mierzalnych kryteriów ułatwia im przygotowanie się do lekcji, sprawdzianu, kartkówki czy odrobienie pracy domowej. Łatwiej im też nadrobić zaległości, bo wiedzą, nad czym muszą jeszcze popracować. Pozytywnie ocenili

również techniki stosowane podczas lekcji. Losowanie do odpowiedzi „patyczka” z imieniem ucznia uznają za dobry i sprawiedliwy sposób, żeby każdy miał szansę się wypowiedzieć. Taka forma podtrzymuje też uwagę uczniów, zwiększa ich aktywność, wyzwaniem podejmują także nieśmiali. Znakomitym sposobem, według dzieci, by nauczyciel wiedział, co kto umie, są „światła” (zielone – umiem, żółte – potrzebuję wsparcia, czerwone – nie rozumiem), którymi każdy sygnalizuje stopień opanowania materiału. Uczciwe stosowanie „światel” przez uczniów jest możliwe tylko wtedy, gdy czują się bezpieczni i mają zaufanie do kolegów i nauczyciela. Toteż ogromne znaczenie ma zbudowanie życzliwej i przyjaznej atmosfery w klasie. Muszą też wiedzieć, że ich deklarowana wiedza zostanie zweryfikowana. Uczniowie lubią też ocenę koleżeńską i samoocenę, pod warunkiem, że mają do dyspozycji jasno sformułowane kryteria oceny danej pracy. Natomiast informacja zwrotna nie zrobiła na nich wrażenia – wolą oceny, choć cenią sobie komentarz nauczyciela.

Rodzice są zdania, że Okej ułatwia pracę nie tylko uczniowi, ale i rodzicom. Wiedzą, na jakie zagadnienia zwrócić uwagę. Dzięki nacobezu [czyli „na co będę zwracać uwagę” – to nic innego, jak dokładnie i w języku ucznia sformułowane kryteria oceny, prezentowane uczniom przez nauczyciela przed wykonaniem zadania, na początku lekcji – przyp. red.] i informacji zwrotnej rodzic może sprawdzić, czy dziecko opanowało dany materiał i pomóc w razie potrzeby; wyjaśnić, odpytać. Wie, co ćwiczyć i utrwalać. Szczególnie docenili jasno sprecyzowane wymagania, kryteria sukcesu, które pomagają dziecku w byciu lepszym uczniem, a także zachęcają do nauki. W odczuciu rodziców OK to pomoc i motywacja.

Nauczyciele przede wszystkim zauważyli, że z Okejem łatwiej nam kontrolować postępy ucznia, dostrzegać braki i niwelować je. Prowadzenie zajęć według zasad Ok wymaga od nas głębszego przemyślenia przebiegu lekcji, trafnego doboru metod i technik, co z kolei wiąże się ze zwiększeniem tempa pracy i zdyscyplinowaniem zespołu klasowego – zjawiska korzystne dla obu stron. Zdecydowanie obserwuje się

lepszą organizację czasu i pracy podczas lekcji. Komfort pracy także jest większy. OK wymaga od nauczyciela systematycznego i skutecznego planowania, refleksji, a to usprawnia i doskonali warsztat pedagoga.

Mimo iż jesteśmy pozytywnie nastawieni do założeń Oceniania Kształtującego i zauważamy płynące korzyści, to dostrzegamy też wady, które podcinają skrzydła i studzą entuzjazm. W pierwszych latach wprowadzanie Okeja wymaga dużo pracy od nauczyciela (przygotowanie celów, kryteriów sukcesu, redagowanie zapisów do informacji zwrotnej) i jest czasochłonne. Przy niewielkiej liczbie godzin (gdzie wiele lekcji przepada z powodu wyjść, wycieczek klasowych) nauczyciel nie jest w stanie zrealizować celów.

Przy jednej godzinie tygodniowo ciężko dokończyć ich realizację, musi wracać, przypominać po tak długiej przerwie. W trakcie lekcji zdarza się, że cele ulegają zmianie – wynika to z potrzeb uczniów. Przy klasach z problemami wychowawczymi i dydaktycznymi cele i kryteria sukcesu nie spełniają swojej roli, uczniowie nie są nimi zainteresowani, nie zwracają na nie uwagi, nie zawsze udaje się wyegzekwować realizację założonych kryteriów sukcesu, wtedy realizujemy to, co się da w imię zasady: *Lepiej mniej, a dobrze.*

Ewa Doniec – nauczycielka Szkoły Podstawowej nr 101 w Krakowie, współpracującej z SPPDDZNE w ramach wspomagania rozwoju szkół.

NAUCZYCIEL W SZKOLE UCZĄCEJ SIĘ

Współczesna szkoła powinna przygotować młodego człowieka do radzenia sobie w ustawicznie zmieniającym się świecie. Kształcić kompetencje kluczowe w procesie uczenia się przez całe życie. Są one niezbędne do samorealizacji i rozwoju osobistego oraz dają podstawy ekonomicznego funkcjonowania obejmujące efektywne poszukiwanie zatrudnienia w życiu dorosłym. Wiąże się to z otwartością na zmiany, które stają się motorem rozwoju.

Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie wskazało na osiem kluczowych kompetencji oraz opisało najważniejszą wiedzę, umiejętności i postawy związane z każdą z nich. Te kluczowe kompetencje to:

- **porozumiewanie się w języku ojczystym**, czyli zdolność wyrażania i interpretowania pojęć, myśli, uczuć, faktów i opinii w mowie i piśmie

(rozumienie ze słuchu, mówienie, czytanie i pisanie) oraz językowej interakcji w odpowiedniej i kreatywnej formie w pełnym zakresie kontekstów społecznych i kulturowych,

- **porozumiewanie się w językach obcych**, co obejmuje – oprócz głównych wymiarów umiejętności porozumiewania się w języku ojczystym – mediację i rozumienie różnic kulturowych. Stopień biegłości zależy od kilku czynników oraz możliwości rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisanie,
- **kompetencje matematyczne i podstawowe kompetencje naukowo-techniczne**. Kompetencje matematyczne obejmują umiejętność rozwijania i wykorzystywania myślenia matematycznego w celu rozwiązywania problemów wynikających z codziennych sytuacji, z naciskiem na proces, działanie i wiedzę. Podstawowe kompetencje naukowo-techniczne dotyczą opanowania, wykorzystywania i stosowania wiedzy oraz metod objaśniających świat przyrody. Obejmują one rozumienie zmian powodowanych przez działalność ludzką oraz odpowiedzialność poszczególnych obywateli,
- **kompetencje informatyczne** obejmują umiejętne i krytyczne wykorzystywanie technologii społeczeństwa informacyjnego (TSI), a tym samym podstawowych umiejętności w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK),
- **umiejętność uczenia się** jest związana ze zdolnością konsekwentnego uczenia się, organizowania własnego

procesu uczenia się, indywidualnie oraz w grupach, odpowiednio do własnych potrzeb, a także świadomością metod i możliwości,

- **kompetencje społeczne i obywatelskie.** Kompetencje społeczne to kompetencje osobowe, interpersonalne i międzykulturowe oraz wszelkie formy zachowań przygotowujących osoby do skutecznego i konstruktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i zawodowym. Jest to związane z dobrem osobistym i społecznym. Ważne jest zrozumienie zasad postępowania i zwyczajów w różnych społeczeństwach i środowiskach, w których funkcjonują dane osoby. Kompetencje obywatelskie, a zwłaszcza znajomość pojęć i struktur społecznych i politycznych (demokracji, sprawiedliwości, równości, obywatelstwa i praw obywatelskich), przygotowują do angażowania się w aktywne i demokratyczne działania,
- **poczucie inicjatywy i przedsiębiorczość** to zdolność do wcielania pomysłów w czyn. Jest to kreatywność, innowacyjność i podejmowanie ryzyka, a także zdolność do planowania przedsięwzięć i prowadzenia ich dla osiągnięcia zamierzonych celów. Dana osoba ma świadomość kontekstu swojej pracy i jest zdolna do wykorzystywania pojawiających się szans. Jest to podstawa do nabywania bardziej konkretnych umiejętności i wiedzy potrzebnych tym, którzy podejmują przedsięwzięcia o charakterze społecznym lub handlowym lub w nich uczestniczą. Powinno to obejmować świadomość wartości etycznych i promować dobre zarządzanie,

- **świadomość i ekspresja kulturalna,** co obejmuje docenianie znaczenia twórczego wyrażania idei, doświadczeń i emocji za pośrednictwem szeregu środków wyrazu (muzyki, sztuk teatralnych, literatury i sztuk wizualnych).¹

Polska z sukcesem wprowadzała te zalecenia tworząc system edukacji, który w ocenie międzynarodowych instytucji badających systemy edukacyjne w świecie stawia nasz kraj wśród 10 najszybciej i najefektywniej zmieniających się. Potwierdziły to Międzynarodowe badania PISA. Badanie PISA (Programme for International Student Assessment – Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów) realizowane jest przez międzynarodowe konsorcjum nadzorowane przez OECD (Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju) i przedstawicieli krajów członkowskich. Jest to największe międzynarodowe badanie umiejętności uczniów na świecie. Realizowane co 3 lata od 2000 roku we wszystkich krajach

¹Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/962/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie [Dz.U. L 394 z 30.12.2006].

OECD, a także w kilkudziesięciu krajach partnerskich.

Badanie PISA w 2012 roku wskazało, że:

- Wyniki polskich uczniów w zakresie umiejętności matematycznych (mathematicalliteracy) dają im pierwsze miejsce w Unii Europejskiej, na równi z uczniami Holandii, Estonii i Finlandii. Średni wynik z matematyki polskich uczniów wzrósł aż o 23 punkty. Polska jest jedynym krajem europejskim, który tak znacznie poprawił wyniki. Zaszła również znacząca zmiana w zakresie umiejętności złożonych: polscy uczniowie rozwiązują zadania Dotyczące rozumowania i argumentacji oraz użycia i tworzenia strategii lepiej niż uczniowie z krajów OECD.

- W zakresie rozumowania w naukach przyrodniczych (scientificliteracy) wynik polskich uczniów poprawił się o 18 punktów, co lokuje Polskę w czołówce badanych krajów. W UE lepsze wyniki uzyskali jedynie uczniowie z Finlandii i Estonii.
- W badaniu umiejętności czytania i interpretacji (readingliteracy) polscy uczniowie znaleźli się na czołowym

miejscu w UE, na równi z uczniami z Finlandii i Irlandii. Średni wynik z czytania polskich uczniów poprawił się o 18 punktów.

- Znacznie zmniejszył się odsetek uczniów mających bardzo niski poziom umiejętności, czyli zagrożonych wykluczeniem społecznym: w zakresie matematyki wynosi już tylko 14,4% (w 2009 r. było to 20,5%), w zakresie rozumowania naukowego w przedmiotach przyrodniczych – 9% (w 2009 r. – 13,1%), a w zakresie czytania – 10,6% (w 2009 r. – 15%). Tym samym polski system edukacji już w 2012 roku zrealizował cel postawiony dla całej Unii Europejskiej na rok 2020, by wskaźnik ten był niższy niż 15%.
- Wzrosła grupa uczniów o najlepszych wynikach. W matematyce w 2012 r. najlepszych uczniów było aż 16,7% (w 2009 r. – 10,4%), w naukach przyrodniczych było ich 10,8% (w 2009 r. – 7,6%), a w czytaniu – 10,2% (w 2009 r. – 7,2%).²

W nowym modelu oświaty zmienia się rola nauczyciela i uczniów w procesie nauczania i uczenia się. Szkoła w dobie Internetu przestała być dla uczniów jedynym źródłem wiedzy. Do pierwszej klasy szkoły podstawowej przychodzą uczniowie, którzy mają trudność w opanowaniu czytania i pisania ale wiedzą czym jest Kosmos, jakie zwierzęta żyją w oceanie. Potrafią przejść na najwyższy poziom ulubionej gry komputerowej, o której mogą

² Raport IBE

opowiadając ze szczegółami stosując obcoobrzmiące słownictwo z pełną świadomością i zrozumieniem. Nauczyciel przestaje powoli pełnić główną rolę w zakresie zdobywania wiedzy. Staje się fecylitorem, którego zadaniem jest wspieranie uczniów w procesie uczenia się poprzez: pomoc w rozwiązywaniu problemów edukacyjnych przez grupę (ułatwia dochodzenie do wspólnych wniosków, ciekawych rozwiązań, pogłębionej analizy) oraz stworzenie warunków do samokształcenia i samodoskonalenia uczniów. A wszystko to w sprzyjającej atmosferze akceptacji i zrozumienia i pełnego poczucia bezpieczeństwa w poszukiwaniu przez ucznia samego siebie. Samoakceptacja jest możliwa, jeśli przestajemy identyfikować się z błędami. Wiąże się z tym prawo do popełniania błędów ale nie tkwienia w nich. Uczniowie świadome i stopniowo przejmują odpowiedzialność za efekty uczenia się. W nowoczesnej szkole nauczyciel powinien dawać uczniom odpowiednio dużo czasu na uczenie się, bo każdy z nich jest inny, ma inne preferencje jeśli chodzi o styl uczenia się, ma też własne, indywidualne możliwości i ograniczenia.

Profesor John Hattie z Auckland University przeprowadził rozległe badania w poszukiwaniu czynników warunkujących lepsze wyniki w nauce. Prowadził badania przez 15 lat. W tym okresie Hattie dokonał 800 analiz badań edukacyjnych na podstawie 50 tysięcy badań wykonanych na 200 mln uczniów. Celem badań było ustalenie, jakie czynniki mają największy wpływ na polepszenie efektów nauczania. W czasie badań przeprowadzono tysiące

rozmów indywidualnych, trwających po 5 minut, czego efektem było wyłonienie czynników wpływających w największym stopniu na wyniki w nauce. Zostały one przedstawione w tabeli 1.

Tabela 1. Czynniki wpływające na wyniki w nauce³

Czynniki wpływające na wyniki w nauce	Wyniki (barometr wpływu)
Samoocena	1,44
Ocena kształtująca	0,90
Informacja zwrotna (<i>feedback</i>)	0,73
Relacje nauczyciel-uczeń	0,72
Nauczanie oparte na rozwiązywaniu problemów	0,61
Cele będące wyzwaniem	0,56
Wpływ rówieśników	0,53
Zaangażowanie rodziców	0,51
Uczenie się w małych grupach	0,49
Motywacja	0,48
Zadawanie pytań	0,46
Stawianie wysokich oczekiwań	0,42
Praca domowa	0,29
Indywidualizacja nauczania	0,23
Wielkość klasy	0,21
Szkoły społeczne	0,20
Dodatkowe programy nauczania	0,17
Powtarzanie klasy	0,16
Podział na grupy według zdolności	0,12
Szkolenie nauczycieli	0,11
Wiedza merytoryczna nauczycieli	0,09

„Zaskakujące okazały się niektóre z wyników, np. niski wpływ pracy domowej na rozwój uczniów, nikłe przełożenie merytorycznego przygotowania nauczyciela na efekty osiągnięte przez uczniów, słabe przełożenie indywidualizacji nauczania na postępy uczniów. Najistotniejsza konkluzja

³ Dr Teresa Wejner-Jaworska „czynniki warunkujące lepsze wyniki w nauce w świetle badań prof. Johna Hattiego „; XX Konferencja Diagnostyki Edukacyjnej, Gdańsk 2014 r.

wynikająca z badań Johna Hattiego jest następująca: najważniejszym czynnikiem warunkującym powodzenie w nauce jest **samoocena**, czyli subiektywne spojrzenie na własną osobowość. ... Z badań Hattiego wynika, że ta idealna sytuacja - **widoczne uczenie się - występuje wówczas, gdy nauczyciele widzą proces nauczania oczami swoich uczniów i pomagają uczniom stawać się nauczycielami samych siebie, czyli lepiej, skuteczniej uczyć się.**"⁴

W świetle przedstawionych wyników pojawiają nam się te czynniki, które mają największy wpływ na lepsze wyniki w nauce, a są nimi:

- samoocena,
- ocena kształtująca,
- informacja zwrotna,
- relacja nauczyciel-uczeń,
- nauczanie oparte na rozwiązywaniu problemów.

Przedmiotem badań Hattiego było również zbadanie wpływu dyrektora szkoły na wyniki nauczania. Wyniki badań określiły największy wpływ :

- dyrektora będącego liderem doskonalenia i w nim uczestniczącego – 0,91
- dyrektora będącego liderem nauczania w szkole – 0,66
- dyrektora zajmującego się głównie organizacją szkoły – 0,09

W Polsce od około 2008 roku Centrum Edukacji Obywatelskiej promuje ideę szkoły uczącej się i oceniania kształtującego. Liderem zmian w polskiej edukacji stała się Danuta

Sterna. Od lat współpracująca z CEO, jest ekspertem merytorycznym wszystkich programów Szkoły Uczącej się. Prowadzi ten program z Polsko-Amerykańską Fundacją Wolności. Jest również zaangażowana w projekty „Aktywna edukacja” oraz „Akademia Uczniowska”. Prowadzi szkolenia, warsztaty, konferencje, sieci współpracy i samokształcenia na temat oceniania kształtującego.

Czym jest ocenianie kształtujące? Ocenianie kształtujące polega na pozyskiwaniu przez nauczyciela i ucznia w trakcie nauczania informacji, które pozwolą rozpoznać, jak przebiega proces uczenia się, aby:

- Nauczyciel modyfikował dalsze nauczanie,
- Uczeń otrzymywał informację zwrotną pomagającą mu się uczyć.

Ocenianie kształtujące to filozofia odnosząca się do procesu nauczania-uczenia się oparta na pięciu strategiach:

⁴ Dr Teresa Wejner-Jaworska „czynniki warunkujące lepsze wyniki w nauce w świetle badań prof. Johna Hattiego „; XX Konferencja Diagnostyki Edukacyjnej, Gdańsk 2014 r.

- I. Określenie i wyjaśnienie uczniom celów uczenia się i kryteriów sukcesu.
- II. Organizowanie w klasie dyskusji, zadawanie pytań i zadań dających informacje, czy i jak uczniowie się uczą.
- III. Udzielenie uczniowi informacji zwrotnej, która przyczyni się do ich widocznych postępów.
- IV. Umożliwienie uczniom, by korzystali wzajemnie ze swojej wiedzy i umiejętności.
- V. Wspomaganie uczniów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się.⁵

Nauczyciele uczący kształtująco wypracowali na przestrzeni szeregu lat wiele technik, które pomagają organizować proces nauczania-uczenia się zgodnie z tymi strategiami. Często

nauczyciele deklarują, że stosują ocenianie kształtujące lub uczą kształtująco, jednak polega to bardziej na uatrakcyjnieniu lekcji poprzez zastosowanie wybranych technik takich jak: Patyczki, Sygnalizacja świetlna, Hamburger informacji zwrotnej. Nie ma to nic wspólnego z ocenianiem kształtującym, które tworzy określoną strukturę zajęć zgodnie z filozofią OK.

Filozofia zmiany procesu nauczania-uczenia się zgodnie ze strategiami OK zawiera wszystkie pozytywne czynniki wpływające na efekty nauczania, które wyróżnił Hatti w swoich badaniach. Co ciekawe, wszystkie pięć strategii oceniania kształtującego zostały wpisane do wymagań, jakie stawia Państwo polskiej szkole i nauczycielom.

⁵ Danuta Sterna „Strategie dobrego nauczania”, npseo.pl

Tabela 2. Związek strategii OK z kryteriami wymagań

Strategia	Kryterium wymagań	Numer wymagania
Określenie i wyjaśnienie uczniom celów uczenia się i kryteriów sukcesu.	Uczniowie znają stawiane przed nimi cele uczenia się i formułowane wobec nich oczekiwania.	2
Organizowanie w klasie dyskusji, zadawanie pytań i zadań dających informacje, czy i jak uczniowie się uczą.	Nauczyciele motywują uczniów do aktywnego uczenia się i wspierają ich w trudnych sytuacjach, tworząc atmosferę sprzyjającą uczeniu się.	2
Udzielenie uczniowi informacji zwrotnej, która przyczyni się do ich widocznych postępów.	Informowanie ucznia o jego postępach w nauce oraz ocenianie pomagają uczniom uczyć się i planować indywidualny rozwój.	2
Umożliwienie uczniom, by korzystali wzajemnie ze swojej wiedzy i umiejętności.	Uczniowie uczą się od siebie nawzajem. Nauczyciele stwarzają sytuacje, które zachęcają każdego ucznia do podejmowania różnorodnych aktywności. Uczniowie są zaangażowani w zajęcia prowadzone w szkole lub placówce i chętnie w nich uczestniczą. Uczniowie współpracują ze sobą w realizacji	2 4

	przedsięwzięć będących wynikiem działań samorządu uczniowskiego	
Wspomaganie uczniów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się.	Uczniowie czują się odpowiedzialni za własny rozwój. W szkole lub placówce stosuje się nowatorskie rozwiązania. Uczniowie inicjują i realizują różnorodne działania na rzecz własnego rozwoju, rozwoju szkoły lub placówki i społeczności lokalnej oraz angażują w nie inne osoby.	2 4
	Nauczyciele pomagają sobie nawzajem w ewaluacji i doskonaleniu własnej pracy. Wprowadzanie zmian dotyczących przebiegu procesów edukacyjnych (planowanie, organizacja, realizacja, analiza i doskonalenie) następuje w wyniku ustaleń między	7

Źródło: Opracowanie własne

Jeżeli z badań Hattiego wynika, że wiedza merytoryczna nauczyciela ma najmniejszy wpływ na efekty uczenia się, to należałoby postawić pytanie:

Jakie cechy/kompetencje powinien posiadać współczesny nauczyciel, aby uczniowie osiągnęli wysokie lub

adekwatne do możliwości wyniki w nauce?

Wśród cech/kompetencji nauczyciela najbardziej wpływających na sukcesy ucznia naukowcy wymieniają między innymi:

- Umiejętność organizowania pracy dydaktycznej i różnych form aktywności uczniów, rozbudzania ciekawości i rozwijania zainteresowań oraz stymulowania do samorozwoju.
- Umiejętność budowania poczucia własnej wartości uczniów.
- Zdolność dostrzegania zmian w postawach i rozwoju poznawczym uczniów.
- Umiejętność stosowania rozmaitych strategii nauczania, zachęcania do rozwijania myślenia krytycznego, rozwiązywania problemów i stosowania wiedzy w praktycznym działaniu.
- Umiejętność aktywnego słuchania uczniów.
- Motywacja i umiejętność samo-kształcenia oraz doskonalenia swojego warsztatu pracy (rozwój zawodowy).
- Umiejętność kierowania/zarządzania klasą.
- Tolerancja, kultura ogólna i pedagogiczna.

Ucząc kształtującą pozwalamy uczniom przejąć ster własnej edukacji. Uczymy ich odpowiedzialności za własny rozwój. Pozwalamy inicjować działania, które są zgodne z zainteresowaniami, potrzebami ucznia. Kształcimy wszystkie kompetencje kluczowe, tak ważne w procesie uczenia się przez całe życie. W skutecznym reagowaniu na zmiany, których ustawicznie doświadczamy.

William James (psycholog i filozof z Harvardu) napisał: „W psychologii jest

pewne prawo zakładające, że jeśli stworzysz w wyobraźni obraz tego, kim chcesz się stać, i utrzymasz go odpowiednio długo, wkrótce staniesz się taki, jaki pragniesz”.

Pomóżmy zatem naszym uczniom sięgać gwiazd, zrealizować cele, które sobie stawiają.

Jako inspirację do własnej pracy, własnego rozwoju polecam Czytelnikom książki :

"Dialog motywujący - jak pomóc ludziom w zmianie" - Miller William R., Rollnick Stephen - Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego

„Jak oceniać, aby uczyć”. Paul Black, Christine Harrison, Biblioteka Akademii SUS

„Nowoczesne nauczanie. Praktyczne wskazówki i techniki dla nauczycieli, wykładowców i szkoleniowców” GeoffPetty, GWP Gdańsk

„Nauczyciel-trener-coach”, Jarosław Kordziński; Wolters Kluwer

„Nie rób drugiemu, co tobie niemiłe”, B. Wojciszke, GWP

Renata Flis - doradca metodyczny Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Krakowa, SPWPPP w Krakowie oraz koordynator merytoryczny do spraw współpracy poradni specjalistycznych

RELACJA Z DNIA OTWARTEGO

20 października 2016r. Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna Dla Dzieci z Niepowodzeniami Edukacyjnymi zorganizowała Dzień Otwarty dla rodziców i ich dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w ramach Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji. Nasi specjaliści udzielili dwudziestu jeden konsultacji dla rodziców. Trzydzieścioro dzieci miało okazję wziąć udział w atrakcyjnych grupowych i indywidualnych grach i zabawach, w ciekawie przygotowanych pokojach tematycznych.

Wśród pokoi znalazły się m. in:

- „Pokój logopedyczny”
 - „Dyskalkulia- matematyka nie taka straszna”
 - „Dysortografia – polubić ortografię”
 - „Dysleksja – lubię czytać”
 - „Dysgrafia- jak ładnie pisać”
 - „Pokój terapeutyczny – porozmawiajmy o emocjach związanych z uczeniem się”
- Uczestnicy w trakcie zajęć mogli sprawdzić swoje siły podczas gier dydaktycznych oraz ćwiczeń, a rodzice mieli okazję skorzystać z porad dotyczących trudności z nauką szkolną, wynikających z problemów

dyslektycznych oraz porozmawiać o emocjach związanych z uczeniem się. Specjaliści prezentowali również metody i narzędzia do pracy z dzieckiem dyslektycznym a także związane ze wstępną oceną ryzyka wystąpienia specyficznych trudności w uczeniu się.

Serdecznie dziękujemy wszystkim za udział i tym samym zapraszamy do odwiedzenia naszej Poradni i skorzystania z bezpłatnych konsultacji i porad psychologicznych, pedagogicznych, logopedycznych.

Joanna Markielowska – koordynator administracyjny ds. wspomagania rozwoju szkół przy SPPDDZNE

„Cicha Noc, Święta Noc ...”

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego 2017 Roku, życzymy Dyrektorom Szkół, Nauczycielom, Rodzicom i naszym Podopiecznym wszystkiego co najlepsze. Niech ten szczególny czas będzie dla Was momentem odpoczynku i refleksji oraz da Wam siłę i motywację do dalszej owocnej pracy.

Małgorzata Niewodowska

*Dyrektor Specjalistycznej Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej
Dla Dzieci Z Niepowodzeniami Edukacyjnymi
w Krakowie*

wraz z Pracownikami

JAK DO NAS DOTRZEĆ?

TRAMWAJE 6, 8, 10, 13, 18 – przystanek „Św. Gertrudy”
TRAMWAJE 1, 3, 10, 24, 52 – przystanek „Poczta Główna”

*Poradnia czynna od poniedziałku do piątku
w godzinach od 8.00 - 19.00*

ZAPRASZAMY!

Więcej informacji na naszej stronie internetowej
www.poradnia-psychologiczna.com

Biuletyn opracowuje zespół redakcyjny w składzie:
mgr Małgorzata Niewodowska – dyrektor
mgr Magdalena Biłan- Brozenbach - psycholog
mgr Szymon Rozmus – pedagog

Adres redakcji:
Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna
Dla Dzieci Z Niepowodzeniami Edukacyjnymi
ul. św. Gertrudy 2
31 – 046 Kraków